

lao động của toàn dân và sự giúp đỡ của Liên Xô⁽¹⁾, kế hoạch 5 năm đã hoàn thành thắng lợi. Bộ mặt đất nước có những thay đổi rõ rệt.

Trong những năm 1953 – 1957, đã có 246 công trình được xây dựng và đưa vào sản xuất. Đến năm 1957, sản lượng công nghiệp tăng 140%, sản lượng nông nghiệp tăng 25% (so với năm 1952). Trung Quốc đã tự sản xuất được 60% số máy móc cần thiết. Văn hoá, giáo dục có những bước tiến lớn. Đời sống nhân dân được cải thiện.

Về đối ngoại, Trung Quốc thi hành chính sách tích cực nhằm củng cố hoà bình và thúc đẩy sự phát triển của phong trào cách mạng thế giới.

Ngày 18 – 1 – 1950, Trung Quốc thiết lập quan hệ ngoại giao với Việt Nam.

2. Trung Quốc những năm không ổn định (1959 – 1978)

Về đối nội, từ năm 1959 đến năm 1978, Trung Quốc lâm vào tình trạng không ổn định về kinh tế, chính trị và xã hội. Với việc đề ra và thực hiện đường lối “Ba ngọn cờ hồng” năm 1958 (“Đường lối chung”, “Đại nhảy vọt”, “Công xã nhân dân”), các nhà lãnh đạo Trung Quốc hi vọng nhanh chóng xây dựng thành công chủ nghĩa xã hội.

Cuộc “Đại nhảy vọt” được thực hiện bằng việc phát động toàn dân làm gang thép với mục tiêu đưa nhanh sản lượng thép lên gấp 10 lần chỉ tiêu đề ra trong kế hoạch 5 năm lần thứ hai (1958 – 1962). Sau 4 tháng, đã có 11 triệu tấn thép ra lò, nhưng hầu hết chỉ là phế liệu.

Các hợp tác xã được sáp nhập lại thành các “Công xã nhân dân” tổ chức theo lối quân sự hoá, mọi sinh hoạt kinh tế – xã hội đều được bao cấp, làm cho sản xuất nông nghiệp giảm sút, nhiều nơi bị mất mùa.

Hậu quả là từ năm 1959, nạn đói đã diễn ra trầm trọng trong cả nước, đời sống nhân dân khó khăn, sản xuất ngưng trệ, đất nước không ổn định.

Những khó khăn về kinh tế đã dẫn tới biến động về chính trị. Năm 1959, Lưu Thiếu Kỳ được cử làm Chủ tịch nước, Mao Trạch Đông chỉ giữ cương vị Chủ tịch Đảng Cộng sản. Trong nội bộ ban lãnh đạo Trung Quốc xảy ra sự bất đồng gay gắt về đường lối, dẫn tới cuộc tranh giành quyền lực, đỉnh cao là cuộc “Đại cách mạng văn hoá vô sản” (1966 – 1976).

Bằng việc sử dụng lực lượng Hồng vệ binh đập phá các cơ quan Đảng, chính quyền, cơ sở văn hoá ; lôi ra đấu tố, truy bức, nhục hình nhiều nhà cách mạng

(1) Liên Xô đã viện trợ cho Trung Quốc hơn 6 tỉ rúp, trên 1 000 hạng mục công trình, trong đó có 374 công trình đặc biệt lớn.